

РЕШЕНИЕ

№ 5280

гр., 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разглежда докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20231110153140 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

25.03.2024 г., гр.....

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на двадесет и осми февруари две хиляди двадесет и четвърта година, в следния състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разглежда докладваното от съдия Красимир Сотиров гр.д. №53140 по описа за 2023г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.422 от ГПК, вр. чл.79, ал.1, пр.І от ЗЗД, вр. чл.150, вр. чл.139 от ЗЕ и по чл.86 от ЗЗД.

В съда в срок е постъпила искова молба от, срещу Б. А. М., във връзка с указания по реда на чл. 415, ал. 1, т.1 от ГПК, с която се претендира да се установи със сила на пресъдено нещо дължимостта по отношение на ответника на следните суми: сума от 860,85 лв., представляваща задължение за доставена топлинна енергия, /ТЕ/, за обект в гр. ..., абонатен №....., за отчетен период от 01.05.2019г. до 30.04.2022г., сума от 110,86 лв., представляваща обезщетение за забава, за периода от 15.09.2020г. до 31.03.2023г., сума от 26,43 лв., представляваща сума за дялово разпределение, за периода от 01.10.2020г. до 30.04.2022г. и сума от 4,21 лв., представляваща обезщетение за забава за периода от 16.12.2020г. до 31.03.2023г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК по ч.гр.д. №20660/2023г. на СРС, 165 състав.

В законен срок е постъпил отговор на исковата молба от ответника, чрез адв.Т. Н. от САК, с който исковите претенции са оспорени по основание и размер. Поддържа се, че за част от процесния период ответникът не е бил в облигационно отношение с ищеца. Оспорва се ответникът да е собственик или ползвател на имота. Сочи, че е наемател на общинско жилище с наемодател Столична община- район „.....“ от 02.10.2019г. съгласно Договор за наем № г., с оглед което е потребител на ТЕ, считано от 01.05.2019г. до 02.10.2019г. Прави възражение за изтекла погасителна давност за периода от 01.05.2019г. до 20.04.2020г. Не оспорва, че до имота е доставяна ТЕ в посоченото количество през процесния период. Моли за отхвърляне на исковите. Претендира разноски.

Като трето лице помагач на страната на ищеца е конституирана фирмата за дялово разпределение, който представя 3 бр. изравнителни сметки, издадени на името на ответника и 3 бр. талони за отчет.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявените иски за частично основателни. Съображенията за това са следните:

Приложени към исковата молба са препис на заповед №.....г. на Кметът на СО, р-н „.....“, с която ответникът е настанен в общинско жилище на горепосочения адрес.

Представен е безсрочен Договор за наем №.....г., сключен между наемодателя СО и наемателя Б. М..

С безсрочен Договор за наем №.....г., сключен между наемодателя СО и наемателя Б. М. е предоставено на ответника ползване на процесното жилище под наем, като е налице и заявление- декларация от 27.09.2019г. от ответника до ищцовия топлинен доставчик за откриване на партида на негово име за процесния имот.

Съгласно прието заключение по съдебно- счетоводна експертиза, начислената главница за ТЕ за процесния период, по данни на информационната система на ищеца, възлиза на 860,85 лв., а тази за дялово разпределение – на 26,43 лв. Плащания не са установени. Посочени са размерите на начислената мораторна лихва и на погасените по давност задължения.

Правните изводи на настоящата съдебна инстанция са следните:

На основание чл.153, ал.1 от ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда- етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ и дължат цената на доставената ТЕ за битови нужди. С ТР №2/17.05.2018г. по т. д. №2/2017г. на ОСГК на ВКС, т.1, е доразвито горното законово правило, като се приема, че собствениците или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот дължат цената на доставената ТЕ за битови нужди съгласно разпоредбите на ЗЕ, при липсата на договорно правоотношение между ищеца и трето лице- ползвател. Приема се, че партидата посочва задълженото лице за съответния имот, като при ненадлежно изпълнение на задължението на етажния собственик да посочи титуляр на партидата се прилагат правилата на ЗЕ за определянето на задължения

за ТЕ потребител. Видно от ангажираните доказателства по делото е, че считано от 02.10.2019г. жилището е предоставено на законно основание за ползване на ответника, като наемател. Видно от заявлението- декларация е, че от 27.09.2019г. ответникът е поискал откриване на партия на негово име за процесния имот, който преди това е бил предоставен за ползване под наем със Заповед за настаняване №.....г. на ДСО С оглед на горното възражението на ответника досежно титулярството на партията за процесния имот не може да се приеме.

В законоустановения срок ответната страна е направила възражение за изтекла погасителна давност, поради което следва да се разгледа направеното от ответника възражение за изтекла погасителна давност, като претенцията на ищеца следва да се счита за погасена по давност до размера от 440,96 лв., за задължения за главница и сума от 115,24 лв., за задължения за мораторна лихва, с оглед датата на съд. сезиране- 20.04.2023г. Съгласно ТР №3/18.05.2012г. по т.д. №3/2011г. на ОСГТК на ВКС и трайно установената съдебна практика вземанията на топлинните дружества- доставчици на ТЕ, произтичащи от неизпълнено задължение по договор за предоставяне на ТЕ, поради еднородния и падежиран характер на задължението, са периодични плащания и се погасяват с изтичането на кратката 3- годишна погасителна давност. Погасителната давност е установена в обществен интерес, като целта е да се стимулира своевременното упражняване на субективни граждански права. След като за едно вземане не е била потърсена защита в продължителен период от време, то се предполага, че е отпаднал правният интерес от осъществяването му. Съгласно императивните разпоредби на чл.110 от ЗЗД, давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Видно от приетото заключение размерът на начислената мораторна лихва върху погасеното по давност задължение надхвърля този на претенцията на ищеца, поради което искът за заплащане на мораторна лихва е изцяло неоснователен.

По отношение на иска за заплащане на услугата дялово разпределение следва да се посочи, че по делото не са налице доказателства за фактурирането на задължението и неговото изплащане от страна на топлинното предприятие към фирмата за дялово разпределение, респ. нейния подизпълнител, поради което не може да се приеме за обоснован извода за настъпила суброгация в правата на третото лице- помагач по делото и съотв. възникването на право на регрес спрямо ответника.

По разноските съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Ищецът иска заплащане на разноски за заплатени държавни такси в двете производства, депозит за експертиза от 250 лв. и юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни производства. Отговорността за разноски в гражданския процес се изразява в правото на страна, в чиято полза е решено делото да иска заплащане на направените от нея разноски, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати. Предвид изхода на спора следва да се присъдят разноски в полза на ищеца в размер общо на 209,45 лв., като за исковото производство е определено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв. по реда на чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 от ЗЗП, вр. чл.25, ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ, приета с ПМС №4/06.01.2006г. В полза на ответника следва да се присъди адв. възнаграждение от 232,44 лв., с оглед изхода на спора и представения договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника Б. А. М., ЕГН:*****, че в полза на ищеца, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- Изп. директори, съществува вземане за сумата от общо 419,89 /четиристотин и деветнадесет лева и осемдесет и девет стотинки/ лв., представляваща

главница за доставена топлинна енергия, за обект в гр....., абонатен №....., за отчетен период от 01.05.2019г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда— 20.04.2023г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №20660/2023г. по описа на СРС, 165 състав, като ОТХВЪРЛЯ иска до пълния му предявен размер за сумата от 860,85 /осемстотин и шестдесет лева и осемдесет и пет стотинки/ лв., като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявените от, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., ул. „.....“ №....., представлявано от- Изп. директори, срещу Б. А. М., ЕГН:....., установителни искове за следните суми: сума от 110,86 /сто и десет лева и осемдесет и шест стотинки/ лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 15.09.2020г.- 31.03.2023г., сума от 26,43 /двадесет и шест лева и четиридесет и три стотинки/ лв., представляваща сума за дялово разпределение, за периода: 01.10.2020г.- 30.04.2022г. и сума от 4,21 /четири лева и двадесет и една стотинки/ лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 16.12.2020г.- 31.03.2023г., като неоснователни.

ОСЪЖДА Б. А. М., ЕГН:....., на основание чл.78, ал.1 от ГПК да заплати на, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- Изп. директори, сума в размер общо на 209,45 /двеста и девет лева и четиридесет и пет стотинки/ лв., представляваща разноси по исковото и по заповедното производство.

ОСЪЖДА, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- Изп. директори, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, да заплати на Б. А. М., ЕГН:....., сума в размер общо на 232,44 /двеста тридесет и два лева и четиридесет и четири стотинки/ лв., представляваща сторени деловодни разноси.

Решението е постановено при участието на „....., като трето лице- помагач на страната на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчи препис на страните и на третото лице- помагач.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____